

то свѣтославо во *вскитъло сердце С. Р. 138*. И послѣ ся турѣ на огъня да възври вода-та. *Л. Д. 1871 р. 236*. Пощо (*мрсо-то*) възври за първый пѣть и почни да ся пѣни, припѣивать го. *Пк. 38*. Въ зимника ся притакать вина-та доклѣ още не сѣ вдигналы отъ второ-то възвирание. *Л. Д. 1870 р. 182*.

Възглаве *с. с.* **Възглавка** *с. ж.* **Възглавница** *с. ж.* **Възглавниче** *с. с.* подушка (*сочетанію предлога възъ съ косв. пад. главлъ-тъ встръпчאותся и аналитическіе примѣры*: На ти, Стоѣне, тазъ китка, Дене ѿ турѣй вовъ пазва, Ноше ѿ турѣй възъ глава. *М. 128*. Стано'ить каменъ възгла'а, Потъ каменъ змѣа лютица. *ib. 235*): Девет години да лежиш, Девет постели да изгнойш, Девет възглави да мѣниш. *Д. 61, 8—9*. Разболелъ сѣ е младъ Стоянтъ, Та лежи деветъ година, Изгноилъ деветъ постели, И деветъ меки възглаве. *М. 94*. Либе хубава Петкано! Излязъ ми порти отвори, Постели меке възглаве, Съ тебе щемъ да ся зема. *ib. 95*. Забрави си ножове—на възглавето *ib. 130*. Искиналъ Русо до деветъ постели,—до десетъ озглави. *ib. 230*. 12 възглавници, пълни съсъ вълна, 5 бѣлы възглавнички пълны съсъ пухъ (перя). *Ч. 53*. Живѣ го Кънѣо диреша, Мартинъ бузалькъ биреше; Петко му кожа пълнеше. Та ѿ възглавка правиха. *ib. 314*. Харно ли ѿ земенна постеля, Харно ли ѿ каменна зглавница? *ib. 340*. Единъ край оси, т. е., вѣнкашый, положенъ ѣ на желѣзна възглавницѣ, на коѣ ся върти, а другый край оси е подвянъ подъ здание воденицы. *Пк. 81*. Че що му бѣше възглавие? Възглавье му бѣ,—Бѣлъ мряморъ каменъ под' главлъ. *ib. 143*. Электрическа машина състон отъ стѣкленъ крагъ, кой-то ся върти на ось и ся трѣка о възглавничета, пълны съ конскѣ гривѣ. *Л. Д. 1869 р. 79*. Тютюновы кесійкы, чеврета, възглавничета и др. т. разспн-къщѣ работы. *ib. р. 154*. Чи съмъ плакала цѣла ноцъ, двѣ възглавници измокрихъ. *ib. 1870 р. 168*. Спокойна-та свѣстѣ служи за добръ възглавницѣ. *П. Ср. сѣ. кошъ*.

Възголемичъкъ *пр. ум.* великонекъ: попросториѣ: Въ една или двѣ възголѣмичкы стаи има сложени трапезы, около кои-то насѣдватъ свати-тѣ. *Ч. 75*.

Възголѣмъ *са м. св.* превознесуся: Азъ съмъ възголѣменъ до толко-зи, дето съмъ ся сроднилъ съ царскѣ кръвь. *Р. 19*.

Възгордж *са м. св.* зазнаюся: Той е възгорденъ отъ побѣдата си (*Il est enflé de sa victoire*). *Т. 217*.

Въздамъ *м. св.* надплачу, прибавлю: На учители, кои-то ся отличать у тѣя училища, за награда може нмъ ся възда нѣчто приды възъ заплатѣ-тѣ. *Л. Д. 1869 р. 199*.